

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Garștea Ion Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxx, s. xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.07.2017 – 14.12.2017 (prima instanță);
2. 10.01.2018 – 12.10.2018 (instanța de apel);
3. 09.01.2019 – 20.02.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orghei /sediul Central/, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Garștea Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, de 10 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 3451,78 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

De asemenea, s-a soluționat soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Garștea Ion la 24 aprilie 2017, în intervalul de timp cuprins între orele 17:00 - 22:00, aflându-se în s. xxxx, r-nul xxxx, împreună și după o înțelegere prealabilă cu altă persoană, urmărind intenția de a omorî pe Buciușcan Vasile, cu premeditare, cu o deosebită cruzime, în scop de răzbunare, sub pretextul precum că Buciușcan Vasile anterior ar fi sustras bunuri din domiciliul lui Garștea Ion, s-au deplasat cu automobilul său de model „Vento”, marca „Volkswagen” cu numerele de înmatriculare xxxx, la domiciliul lui Buciușcan Vasile situat în s. Xxx r-nul xxxxx, unde i-au propus lui

Buciușcan Vasile să urce în automobilul menționat și cu care s-au deplasat în afara satului, oprindu-se în apropierea unor loturi de viță-de-vie, unde Garștea Ion i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului lui Buciușcan Vasile, concomitent întrebându-l cine a intrat la el în casă și a sustras bunuri, apoi în continuarea acțiunilor criminale cealaltă persoană l-a stropit cu motorină dintr-o sticlă de plastic cu volumul de 5 litri, care se afla în portbagajul automobilului de model „Vento”, marca „Volkswagen” cu numerele de înmatriculare xxxxx și prin intermediul unei brichete, l-au incendiat pe Buciușcan Vasile, în urma cărui fapt, la data de 25.04.2017 acesta a decedat în IMSP Spitalul raional Orhei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 128 din 21 iunie 2017, moartea lui Buciușcan Vasile a survenit în rezultatul șocului traumatic, pe fondalul arsurilor termice a feței, gâtului, toracelui, abdomenului, spatelui, membrilor superioare și inferioare, ce se confirmă prin datele necropsiei, datelor documentelor medicale și sunt adevărate cu rezultatul histologic de laborator. La examinarea medico - legală a cadavrului s-au depistat: arsuri termice prin flacără a feței, gâtului, toracelui, abdomenului, spatelui, membrilor superioare și inferioare cu S≈98 % gr. II - III, care au fost provocate de la acțiunea temperaturii înalte, care putea fi produsă prin flacără, au legătură cauzală directă cu pricina morții.

Primă instanță a calificat acțiunile inculpatului în baza art 145 alin. (2) lit. a), i) și j) Cod penal, după indicii calificativi: omorul intenționat, săvârșit cu premeditare, cu deosebită cruzime și de două persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Garștea Ion să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsa de 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, și să fie dispusă încasarea de la Garștea Ion în contul statului, cheltuielile judiciare de 3451,78 lei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță a încălcat criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- instanța de judecată nu a ținut cont de urmările infracțiunii săvârșite, de caracterul infracțiunii, care este una din categoria celor excepțional de grave, că acțiunile inculpatului au fost intenționate, că acesta a acționat cu premeditare;

- prima instanță nu a încasat de la inculpat cheltuielile judiciare în mărime de 3451,78 lei, fapt care a fost solicitat de către acuzare în cadrul susținerilor verbale;

- prin blândețea pedepsei aplicate, de către instanța de judecată nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece, având la bază circumstanțele sus menționate, nu va avea loc o corectare a condamnatului, iar prin aprecierea incorectă a

circumstanțelor cauzei și aplicarea eronată a prevederilor legale, prima instanță a pronunțat o sentință care este contrară legii.

2.2. Inculpatul Garștea Ion, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din motiv că nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- a fost influențat sub presiune să recunoască vinovăția fiind amenințat. Totodată, a fost dus în eroare și de apărătorul său privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;

- a dat declarație falsă în prima instanță.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat și a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Garștea Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. De asemenea, a fost respinsă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare pentru plata expertizelor judiciare în mărime de 3451,78 lei din contul inculpatului și s-a soluționat soarta corpurilor delictive.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere scrisă, a declarat că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de articolul 364¹ Cod de procedură penală, însă prima instanță nu a emis încheiere cu privire la cererea respectivă, prin ce a încălcat prevederile alin. (4) din același articolul.

Astfel, s-a indicat că conform alin. (4) din articolul 364¹ și alin. (3) din articolul 342 alin. (3) Cod de procedură penală, încheierea prin care instanța admite cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale se adoptă de instanța de judecată și se include în procesul verbal al ședinței de judecată - lucru care nu s-a făcut în cauza supusă judecării în apel.

Instanța de apel a reținut că din declarațiile inculpatului Garștea Ion prezentate în ședința de judecată în prima instanță, rezultă că acesta nu recunoaște integral fapta incriminată prin rechizitoriu, iar în ședința de judecată în apel, inculpatul Garștea Ion a recunoscut parțial vina, declarând că la 24 aprilie 2017 a lovit doar o dată victima, iar vinovăția a recunoscut-o, fiind amenințat indirect de către xxxxx.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în circumstanțele constatate nu sunt întrunite condițiile de judecată a cauzei privindu-l pe Garștea Ion pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute la articolul 364¹ Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a constatat că lipsa uneia dintre condițiile judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, atrage respingerea cererii inculpatului privind judecarea cauzei în procedura respectivă, motiv pentru care este necesară judecarea cauzei în procedură generală. Totodată, s-a menționat că dacă în cadrul judecării cauzei conform procedurii simplificate, după audierea inculpatului au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor articolului 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel, deliberând, în conformitate cu prevederile articolului 383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a relua cercetarea judecătorească în cauza respectivă și de a dispune judecarea cauzei conform procedurii generale, cu citarea inculpatului, succesului părții vătămate și martorilor indicați în lista persoanelor care urmează a fi citate în ședința de judecată.

În consecință, instanța de apel a indicat că judecând cauza în procedură generală, a conchis că probele prezentate în sprijinul învinuirii demonstrează vinovăția inculpatului Garștea Ion în baza articolului 145 alin. (2) lit. a), i) și j) Cod penal.

Instanța de apel a notat că audiind inculpatul, succesul părții vătămate Muntean Eleonora și martorii Pșeneac Angela, Nehaev Iurii, Nehaeva Olesea, verificând materialele din dosar și cercetând probele administrate, a constatat că:

Garștea Ion la 24 aprilie 2017 în intervalul de timp cuprins între orele 17:00 - 22:00, aflându-se în s. xxxx, r-nul xxxxx, împreună și după o înțelegere prealabilă cu altă persoană, urmărind intenția de a omorî pe Buciușcan Vasile, cu premeditare, cu o deosebită cruzime, în scop de răzbunare, sub pretextul precum că Buciușcan Vasile anterior ar fi sustras bunuri din domiciliul lui Garștea Ion, s-au deplasat cu automobilul său de model „Vento”, marca „Volkswagen” cu numerele de înmatriculare xxxxx, la domiciliul lui Buciușcan Vasile situat în s. xxx r-nul xxxxx, unde i-au propus lui Buciușcan Vasile să urce în automobilul menționat și cu care s-au deplasat în afara satului, oprindu-se în apropierea unor loturi de viță-de-vie, unde Garștea Ion i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în regiunea capului lui Buciușcan Vasile, concomitent întrebându-l cine a intrat la el în casă și a sustras bunuri, apoi în continuarea acțiunilor criminale cealaltă persoană l-a stropit cu motorină dintr-o sticlă de plastic cu volumul de 5 litri, care se afla în

portbagajul automobilului de model „Vento”, marca „Volkswagen” cu numerele de înmatriculare xxxxx și folosind o brichetă l-au incendiat pe Buciușcan Vasile, în urma cărui fapt, la data de 25.04.2017 acesta a decedat în IMSP Spitalul raional Orhei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 128 din 21 iunie 2017, moartea lui Buciușcan Vasile a survenit în rezultatul șocului traumatic, pe fondalul arsurilor termice a feței, gâtului, toracelui, abdomenului, spatelui, membrilor superioare și inferioare, ce se confirmă prin datele necropsiei, datelor documentelor medicale și sunt adevărate cu rezultatul histologic de laborator. La examinarea medico - legală a cadavrului s-au depistat: arsuri termice prin flacără a feței, gâtului, toracelui, abdomenului, spatelui, membrilor superioare și inferioare cu $S \approx 98\%$ gr. II - III, care au fost provocate de la acțiunea temperaturii înalte, care putea fi produsă prin flacără, au legătură cauzală directă cu pricina morții.

Instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Garștea Ion în baza art 145 alin. (2) lit. a), i) și j) Cod penal, după indicii calificativi: omorul intenționat, săvârșit cu premeditate, cu deosebită cruzime și de două persoane.

Totodată, instanța de apel a menționat că au fost date citirii declarațiilor martorului Buciușcan A., de la faza urmăririi penale și cercetate probele materiale:

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 25 aprilie 2017, prin care a fost stabilit locul comiterii infracțiunii, de unde au fost ridicate: 103 lei, un telefon de model „Samsung”, 6 chei, o brichetă, două fragmente de material ars, o pereche de încălțăminte bărbătească, o sticlă cu volumul de 5 litri (vol. I, f. d. 12-14);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 25 aprilie 2017, prin care a fost cercetat: automobilul de model „Vento”, marca „Volkswagen” cu numerele de înmatriculare xxxxx, de unde au fost ridicate două fragmente de substanță de culoare cafenie asemănătoare cu pielea (vol. I, f. d. 15-19);

- procesul - verbal de ridicare din data de 25 aprilie 2017, prin care a fost ridicat automobilul de model „Vento”, marca „Volkswagen” cu numerele de înmatriculare xxxxx (vol. I, f. d. 11);

- procesul - verbal de examinare a obiectului din 28 aprilie 2017, conform căruia au fost supuse examinării: bancnote în sumă de 103 lei, un telefon de model „Samsung”, 6 chei, o brichetă, două fragmente de material ars, o pereche de încălțăminte bărbătească, o sticlă cu volumul de 5 litri, o legătură din 6 chei (vol. I, f. d. 21-24);

- raportul de expertiză medico - legală nr. 128 din 21 iunie 2017, din care rezultă că, moartea cet. Buciușcan Vasile a survenit în rezultatul șocului traumatic, pe fondalul arsurilor termice a feței, gâtului, toracelui, abdomenului, spatelui, membrilor superioare și inferioare, ce se confirmă prin datele necropsiei, datelor

documentelor medicale și sunt adevărate cu rezultatul histologic de laborator. La examinarea medico - legală a cadavrului s-au depistat: arsuri termice prin flacără a feței, gâtului, toracelui, abdomenului, spatelui, membrilor superioare și inferioare cu S≈98 % gr. II-III, care au fost provocate de la acțiunea temperaturii înalte, care putea fi produsă prin flacără, au legătură cauzală directă cu pricina morții și la persoane, conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămare gravă. În sângele cadavrului lui Buciușcan Vasile s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,9%, ceea ce la persoane provoacă o stare de ebrietate alcoolică medie (vol. I, f. d. 40-43);

- raportul de expertiză judiciară nr. 134 din 26 iunie 2017, conform căruia, Garștea Ion în perioada comiterii faptei ce i se impută, tulburări psihice nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, a acționat cu discernământ (vol. I, f. d. 140-143).

Instanța de apel a stabilit că versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a constatat că inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv (vol. II, f. d. 92), circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit, iar în conformitate cu prevederile articolului 16 alin. (6) Cod penal, infracțiunea imputată face parte din categoria celor excepțional de grave, din care motive a considerat rezonabilă și oportună stabilirea inculpatului a unei pedepse cu închisoarea.

Ce ține de solicitarea procurorului privind cheltuielile judiciare în mărime de 3451,78 lei, instanța de apel a conchis că este nefondată, menționând că prin prisma prevederilor art. 143 alin. (1), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, plata pentru efectuarea expertizei judiciare, se face de către ordonatorul expertizei.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că din moment ce ordonatorul expertizei este o instituție abilitată a statului și, respectiv, nu există cererea inculpatului privind efectuarea raportului și expertizei, prin prisma normelor de drept enunțate, rezultă că plata pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Totodată, s-a indicat că modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, potrivit căroră a fost abrogat alineatul (2) din articolul 143 Cod de procedură penală, nu semnifică liberarea bugetului de stat de plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1), cu atât mai mult nu impun inculpatul să achite aceste cheltuieli judiciare, iar abrogarea alineatului (2) din

articolul 143 Cod de procedură penală, reprezintă uniformizarea legislației cu privire la plata expertizelor judiciare și ajustarea politicii de achitare a serviciilor conexe conform legii.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel nu a luat considerare în cadrul instrumentării cauzei penale că de către stat au fost suportate cheltuieli pentru efectuarea rapoartelor de expertiză în sumă de 3451,78 lei, sumă care urma să fie încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală „Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.” Potrivit alin. (3) a aceleiași norme „Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate”. Alineatul (3) al normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile dar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces;

- legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat. Prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor de judecată de a respinge încasarea acestor cheltuieli este greșită;

- prin modificările operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2017, a fost abrogat alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale se fac din contul mijloacelor bugetului de stat;

- temeiul obligației de a suporta cheltuielile judiciare, este că condamnatul urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală;

- inculpații condamnați urmează să plătească toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de

condamnare, chiar și plata unei expertize dispuse din oficiu sau la cererea părții civile;

- instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea solicitării procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în prezenta cauză penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 72-73, vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor din contul inculpatului în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere

cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal atestă corectitudinea deciziei instanței de apel și din considerentul că expertizele dispuse în prezenta cauză penală, au fost efectuate la 21.06.2017 (f.d. 40, vol. I) și respectiv la 26.06.2017 (f.d. 140, vol. I) până la data de 09.02.2018, atunci când au intrat în vigoare modificările în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, acesta fiind abrogat prin Legea. nr. 316 din 22.12.2017, și exclusă prevederea că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Prin urmare, având în vedere că la momentul dispunerii efectuării expertizelor judiciare în speță erau în vigoare prevederile din art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), specificate supra, Colegiul penal constată corectitudinea soluției instanței de apel de a respinge solicitarea procurorului de a fi dispusă încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor din contul inculpatului, nefiind identificate careva erori de drept și temeuri de a interveni în decizia instanței de apel, sub aspectele contestate.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Garștea Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor